

γενιάζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κέρκ. Πελοπν. (Γαργαλ.)
γενιάζου Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γενιά.

1) Ἀποκτῶ γενεάν, ἀπογόνους Κέρκ.: Τέτοια ζῶα γε-
νιάζονται εὐκόλα. β) Ἐπὶ ὀρνίθων γεννῶ φά Πελοπν.
(Γαργαλ.): Δὲ γενιαστήκανε ἀκόμα οἱ πουλλακίδες μου
2) Γίνομαι συγγενής τινος Θράκ. (Σαρεκκλ.) Λέσβ.

γενιακό τό, Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Οὐδ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γενιακός, ὃ ἐκ τοῦ οὐσ. γενιά
καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ιακός.

1) Γενιά 1, ὃ ἰδ.: Ἄσμ.

Βρὲ νιέ, 'πό ποῦ 'ν' ἡ χώρα σου, | 'πό ποῦ τὸ γενιακό σου;
Μάν.

Ἀφάμισες τοῦ πάππου μου | καὶ ὅλο μου τὸ γενιακό
(ἀφάμισες=ἐδυσφήμισες· ἐκ μοιρολ.) Κίτ. 2) Γενιά 4, ὃ
ἰδ.: Ἦρθε μὲ τὸ γενιακό του.

γενιδάκι τό, Ἀνάφ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γενίδι.

Γενάκι 1, ὃ ἰδ.: Αἰνιγμ.

Ἔχω ἓνα παπποῦ προσπάππου, | κινεῖ τὰ γενιδάκια του,
πέφτουν τὰ κονιδάκια του
(ὃ μῦλος καὶ τὰ ἄλφυρα).

γενικά ἐπίρρ. λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἐπιθ. γενικός.

Κατὰ γενικὸν τρόπον, καθολικῶς, ἀνεξαιρέτως, συνολικῶς:
Γενικά ἔχει δίκιο. Ἐξετάζει τὸ ζήτημα γενικά. Ὅλοι γε-
νικά οἱ ἄνθρωποι. Ἡ ὑγεία του γενικά εἶναι καλή.

γενικός λόγ. κοιν.

Τὸ ἀρχ. ἐπιθ. γενικός.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ κοινὸς εἰς ὅλους, ὃ καθολικός λόγ. κοιν.:
Γενικός ἀναβρασμός - ἐνθουσιασμός - σημασιοτολισμός. Γε-
νικός διαχειριστής - κληρονόμος - πληρεξούσιος. Γενική ἀ-
μνηστία - ἀπεργία - γνώμη - διαταγή - ἐντύπωση - ἐξέταση -
ἐπίθεση - ἰδέα - καθαριότης - καταστροφή - μόρφωση. Γενι-
κό καλὸ - κακὸ - νοσοκομεῖο - ξεσθήκωμα - συμπέρασμα
κοιν. || Φρ. Εἶναι γενικός κανὼν. Ἐπικρατεῖ γενικός ἀνα-
βρασμός. Κατὰ γενικὴν ἀγανάκτησιν-ἀπαίτησιν-ὁμολογίαν.
Ὁ ὁργανισμός του παρουσιάζει γενικὴν βελτίωσιν. Γενικὴ
ἄποψις τῆς πόλεως. Ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως. Ἔτυχε γενικῆς
μορφώσεως. Γενικὸν ἐμπόριον λόγ. κοιν. 2) Ὁ ἔχων τὴν
καθολικὴν ἐποπτεῖαν ὑπηρεσίας ἢ ἐργασίας τινὸς καὶ ἐπεκτείν-
ων τὴν ἐξουσίαν του εἰς πολλοὺς ἄλλους, ἰδίᾳ ἐπὶ ὑπαλλήλων
λόγ. κοιν.: Γενικός ἀντιπρόσωπος - ἀρχηγός - ἀρχίατρος -
γραμματεὺς - διευθυντής - ἐπιθεωρητής - ἐπόπτης - κληρο-
νόμος - πληρεξούσιος. Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ - Γενι-
κὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους || Φρ. Εἶναι γενικός ντερβέναγας
(εἶναι ἀπόλυτος κύριος, κάμνει ὅ,τι θέλει) κοιν. 3) Ὁ μὴ
ἐπακριβῶς καθωρισμένος, ὃ μὴ ἀναφερόμενος εἰς συγκεκρι-
μένον τι λόγ. κοιν.: Ἐπῆρε μίαν γενικὴν ἰδέαν. Ἔδωκε μίαν
γενικὴν εἰκόνα τοῦ θέματος.

Β) Οὐσ. 1) Τὸ ἀρσ. κατὰ παράλειψιν τῶν λ. γραμμα-
τεύς, διευθυντής, ὃ ἔχων τὴν γενικὴν ἐποπτεῖαν κοιν.:
Ἦρθε - ἔφυγε - τηλεφώνησε ὁ Γενικός. Σὲ ζήτησε ὁ Γενι-
κός. β) Ὁ ἐποπτεύων μαθητὴς εἰς τὴν τάξιν κατὰ τὴν ἀπου-
σίαν τοῦ διδασκάλου Κύθηρ. Συνών. πρωτόσκολος. 2) Τὸ
θηλ. ὑπὸ τὸν τύπ. γενικιά, ἢ κεντρικὴ αὐλαξ, ἐξ ἧς κατὰ
τὴν ἄρδευσιν διοχετεύεται τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλας μικροτέρας
Στερελλ. (Λεπεν.) Συνών. μάννα. 3) Τὸ οὐδ. κατὰ παρά-

λειψιν τῶν λ. καλό, πρᾶγμα, ζήτημα, συμφέρον
κτλ., τὸ ἀνήκον εἰς τὸ σύνολον σύνθηθ.: Νὰ κοιτάξης τὰ γε-
νικά καὶ ὄχι τὰ ἀτομικά. Ἔκαμε πολλὰ γενικά 'ς τὸν τόπο.

γενικῶς ἐπίρρ. λόγ. κοιν. καὶ δημ. Κεφαλλ. Κίμωλ.
Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γενικός.

Κατὰ τρόπον γενικὸν λόγ. σύνθηθ.: Γενικῶς ὁ καιρὸς εἶναι
καλὸς λόγ. σύνθηθ. Μωρέ, οὐλές οἱ γυναῖκες γενικῶς εἶναι
νὰ μὴ τσι πιστεύης Κεφαλλ. Ἦγλεντούζανε τότες γενικῶς
Κίμωλ. || Ἄσμ.

Ὅλοι καλῶς ὠρίσατε, | ὅλοι κοινῶς καὶ γενικῶς
(ἐκ μοιρολ.) Κίτ. Μάν.

γενιλίκι τό, ἀμαρτ. γεν-νιλίτσι Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yenilik*=ἀνανέωσις.

Ὁ νέος διορισμός, τὰ νέα ἀξιώματα, αἱ νέαι μισθώσεις:
Παροιμ. Τὸν Μάρτη δίδονται τὰ γεν-νιλίτσι (καιρὸς
παντὶ πράγματι).

γενι-ντουνιάς ὁ, Ἀττικ. Ἰων. (Κρήν.) Κύπρ. Πελοπν.
(Ναύπλ.) — Σ.Δάφνης, Ν.Ἐστ. 25 (1933), 739 Ἀ.Κουρτίδ.
Εἰκόν. ζώων, 244 *geni-douniās* Κρήτ. Σύρ. *gini-douniās*
Λέσβ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. ἐπιθ. *geni*=νέος καὶ τοῦ Τουρκ. οὐσ.
dunya=κόσμος.

1) Τὸ φυτὸν μεσπιλέα ἢ Ἰαπωνικὴ (*eriobotrya Japonica*),
τῆς οἰκογ. τῶν ροδιδῶν (*rosaceae*), τῆς τάξ. τῶν ροδωδῶν
(*rosales*) Κρήτ. 2) Τὸ φυτὸν μεσπιλέα ἢ Γερμανικὴ, ἢ κοι-
νῶς λεγομένη *μουσμουλιά* (*mespilus Germanica*), τῆς οἰ-
κογ. τῶν ροδιδῶν (*rosaceae*), τῆς τάξ. τῶν ροδωδῶν (*rosa-*
les) Κύπρ. 3) Τὸ φυτὸν ἰβηρὶς ἢ ἀείζωος (*iberis sempervi-*
rens), τῆς οἰκογ. τῶν σταυρανθῶν (*cruciferae*), τῆς τάξ. τῶν
ροιαδωδῶν (*rosadales*) Ἰων. (Κρήν.) Λέσβ. Πελοπν. (Ναύπλ.)
Σύρ. Σ.Δάφνης, ἔνθ' ἀν.: Τὰ φυτὰ τῆς ἐποχῆς δειλινά,
γενι-ντουνιάδες, λιοστρόφια, ἀρμαρόρριζες Ναύπλ. Κοίτα,
εἶναι κάτι γενι-ντουνιάδες 'ς τὸν κῆπο Σ.Δάφνης, ἔνθ' ἀν. ||
Ἄσμ.

Γέννημα τοῦ γενι-δουνιά, κρίνε μου μυρωδάτε
Κρήν. 4) Τὸ πτηνὸν κοκκοθράυστης ὃ κοινὸς ἢ γνήσιος
(*coccothraustes vulgaris*) Ἀττικ. — Ἀ.Κουρτίδ., ἔνθ' ἀν.
Συνών. γυφτοπούλλι, σταυρομύτης.

γενιοκρατῶ ἀμαρτ. γενιοκρατειῶμαι Κέρκ. (Ἀργυ-
ρᾶδ.) γενιοκρατειοῦμαι Ἰ.Πολυλ., Διηγ., 52.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γενιά καὶ τοῦ ρ. κρατῶ.

Κατάγομαι ἐκ τινος γενεᾶς ἔνθ' ἀν.: Ἐγὼ γενιοκρατειοῦ-
μαι ἀπ' ἐκεῖνον τὸν Μιχαήλ Ἰ.Πολυλ., ἔνθ' ἀν. || Ἄσμ.

Κι ἀφοῦ τὸν ἐλαβώσανε, τότε ψαχνορωτᾶνε,
μὰ δὲ μᾶς λὲς γιανίτσαρη, ποῦθε γενιοκρατεῖσαι;
Ἀργυρᾶδ.

γενίτης ἀμαρτ. γενίτ'ς Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γένος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτης.

Ὁ συγγενής.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Μύκ., ἐξ ἐγγράφου τοῦ 1778 Βλ.
Γ.Πετρόπ., Νοταρ. Πράξ., 1707, 9.

γενιτσάραγας ὁ, Ἡπ. Κρήτ. γιανιτσάραγας Κρήτ. —
Ἰ.Δραγούμ., Σαμοθράκ.², 73.

Ἐκ τῶν Τουρκ. *yeniceri*=γενίτσαρος καὶ *ağasi*=ἀρ-
χηγὸς τῶν γενιτσάρων. Παρὰ Σομ. ὁ τύπ. *ντζαντισάραγας*,

